

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 727. Gregorii Pap. II. Annus 14. Leonis Isavr. Imp. Annus 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Mat. 10 **b** **Isa. 5.**
 ista paritate petere dignata sit: hoc est similes profaturum, quatenus quid si patientia perfere fludat, quod absq. Dei providentia proferre non necit. Quamvis ergo foras hanc pugna perierit: sensa fit; ista quoq. atrocitas insipida formidanda ferocitas innotat quid vtiq. non miror, cum Christum Iesum alim fratrem a fratre in morte esse tradendum testatum est. Et filium a patre. Et patrem a nepotibus propter nomen suum nec amicos sollicit. Impugnantes per esum superstitiosissimam observationem. Dei apud deus quatenus. qua proponantur in ipso usu hominum; patri devertimetur peribunt. Aut fratre lucrū sectantur, adulationis gratia vel per ipsorum laudes, vestri verò vituperationes falsis securitatem populis pronuntiant. Et secundum Eliza b vati inantiu profegunt, dicentes: malum bonum & bonum malum. Et reliqua. Vbi si sgetem vestre venerationis commensam sterile lolium inter ferendo seorsu are conentur (qua vtiq. ante nequos matoru arenu a quoquam Domino monente, campestris evelli, de qua inferat dicens) hinc inquam hacentis inaudita proferant dogmata, ad decipienda immo intelligentiū corda: que vos in duntaxat voluimibus optime eruditus neq. horum in reducta latent, neq. etiam ea qua eis opportunitate opponi possit. gerant.
 Seca ne te duntaxat movere docebo per singula, dicam breuiter. Quamquam vniuersa nefanda falsione arguenda ad expugnandos. & effigendos vos excruciant: tamen secundum presententium sanctorum exempla quod corrigendo curari nequit, saltem suscipiendo portate.

LVI.

De sacerdotio autem homicidum & adulterorum, qui absque vlla suspitione in peccatis suis perdit esse presumunt: sicut in his sanctissimis canonibus ac decretis Pontificum persuaident. Si igitur homicidia iniquitategentibus puniretiam, circa exorta, vti e persellit ad ist. componens Christi gratia conceditur: in cordis quatione cuius regimini Christiana conuersationis coniungitur? Adulter vero quem nec seipsum impudicitia percutit, qua confessione sui sacerdotale officium usurpabit: quando secundum suam innocentiā Pape. ceterorūq. qui vidiunt, aut secundum duxerit rorum non modo a ministerio Ecclesiastica dignitate, verum etiam clericali coarctetur, cum & hoc propter carnis fragilitatem indulgenti concessa sit; adulteriam vero ab omnibus perisimum prohibentur. A communione autem saluorum fratrum, sine sacerdotum, quale consilium est tam idoneum; vti in rebus corporaliū separatum disingat. nisi forte de hoc mundo exire incipiat: quando quidem isti vbiq. & semper subducentur et vituperantur, a quibus se periculis implicatum Paulus d. Apostolus afferbat. Et ceteri religiosi Christiani conditores in ipsos aut se passis, aut post se sua patendum fore fatentur. Dicit enim te ab illis in factis oblationum libanibus reuoluntissimum esse, ne sancti cum canibus dare viderentur: de hoc quid sentiret sanctus Augustinus inter cetera scribit in sum abimus. Insuper si non sponte, non consensu, neque ex voluntate, sed sola necessitate cogente, momentum aut te inter ipsos habitare necesse: Hieronymus ait in Evangelio: Voluntate queritur, que scitiam affectum non haberit, tamen primum non amittit. Quod si his conuergerit, verbigratia, in perceptione ciborum, vel in cohabitatiōe loci: nonne ille qui non venit vocare tuos, sed peccatores, ut ad communi peccatorum, ut occasione haberet docendi? Aut in eo quod mixtam adne Regem interdum debet. Et pro pace Ecclesiastica pariter deprecari, quia ipsi vt rimum pastores, plerumque pro quibus interuenire se fingunt. Primum quidem in splendendum esse, quod seripsum esse scimus: Subditio estote omni humana ordinationi, & reliqua. Deinde considerandum est, quia proposita est similitudo trias, & cetera, amonens, de permissione malorum, atque bonorum. & mundu & immunda animalia (vt ait Augustinus) introisse in arcam leguntur: neque enim qua unquam librori intrare immunda animalia, arce compage consertit, sed ea inter se per viuum atque idem officium, quod aeris fecerit. Non enim inquit, per has similitudines & prauaritationes consilium desolata datum est bonu, qui negligant quod prohibere debeant, sed patientia, qua perferant salua doctrina veritatis, qui emendari non valent. Item dicit: Cum ergo inuentum in Ecclesia malos, quos Ecclesiastu a disciplina corrige & correre non possimus: tunc ne ascendat in cor vestrum impia, & perne vestra sumptio, qua existimemus nos ab his esse separandos, vt peccati eorum non conuincemur, et ita post nos trahere conuemur mundos, sancti qui discipulos ab vni at compage, quasi a malorum consortio segregator; veniant in mentem illa de Scriptura similitudinis, quibus demonstratum est, malos in Ecclesia

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

LVI.

per mixtos domi vsque ad nem suauit tempus, ad ista
 & nihil bonu vultate ac participat non seruanctum
 ruii facti non confestim, ad istas Carveru ab eis, per
 Ecclesia regitur que alia, potest ad disciplina ubi
 nos ferros exercet: tunc rursus in se sunt, & per
 manius, alii aspectu acceptant, qua ad sacrorum
 pertinet, extrinseci sumus. Ita est istam a d. Simul
 lerandi malos in Ecclesia, & est rursus in eis
 prendi non a mittendi, vel a comunione rernouandi
 tentia tpe est am, nec obicuta diligentia sententia
 Dicatur quoque quod ex operibus artorum inter
 rum, & vltit in tam perniciosa barbaria ad m
 vedat. Si forte in preclita condolebere a quibus
 ps de aliquo: simulandi sue etiam frigiditate
 fomulatio vitiū assendenda in tempore. vada & Cap
 arabeat, & sregregat se, rrmus vs, & rrmus
 no; totiusd caput. & Tomiteum hanc condolebere
 simi hinc se longitudo, & rrmus, vti est
 me terigit it: vti bopostu eunt sed & vti
 vultus suum coram Abu, & vti bopostu
 tu ell: Necnon & vti bopostu eunt sed & vti
 sru, vi putaret esse que non est in d. Simul
 indur, non est mendax, non se offerent. Per
 ples peccata, per eum red, quos se operat, ad
 alen peccata portat: ita tua obicuta non quia
 tu ignora, vel nescia significato ad quibus
 vti rogatus derogat in tpe dices suu spm, p
 cum uacuum contraxerit negotium cooperant
 Romano Pontifice, ante tamen ita, vti bopostu
 citati, quam arte, vel and iudice, tamen ex
 imperando prafati duximo, no forte in aliquo, qui
 excellentes sunt, aliter vbi videri coner.

Exhortatoria profellio tua huiusmodi moneo, ad ista
 corpora molestia perferenda sine illentia se
 tum vires sustinent. Ipsi Dominus excelsis, qui p
 illa moneo no, suo salutaribus obtemperandi
 Hos quoq. cognoscat vestra beneuolentia dicit, quibus
 oram huiusmodi se quaeritur interualla, ac ma
 ria, & ceteri in a quibus cum d. rrmus
 huiusmodi deprimuntur fatis. Et de e
 propter quod diligentiore deprecari, vt
 tua vti spm, ne uigiter manum, rem
 dixit: P. Si consenserit ex vobis d. ut
 le centipliciter, arripere dicit, & alia
 nielis epistola, atq. de his dicit.

IESU CHRISTI ANNUM 737.

GREGORII PAP. II. LEONIS ISAVR. IMP. II. ANNUS II.

SEQUITUR annus Redemptoris septuagesimum
 Agellinus septimus Indictione decima, quo rrmus
 (vt vidimus)rum Constantinopoli, ob promissam
 resim acerrime pugnatum est. Verum Dem Romanu
 inibusque Itali: prelo fuit, ipse quoque Gregorius
 manum Pontificem potenti gratia ad medietate
 tre saluauit. Nec sic quidem Constantinopoli
 dextere, sed momentes aduersus Imperatore
 ti sunt: de quibus illa Theophano hoc anno d.
 eisdem Leonis Imperatoris: Ibo e d. d. d. d.
 tu abatur contra eum magno consensu
 citati, an Helladici, quibus h
 gallianus autem Tur marcha
 & Stephanus: qui & regia p
 landis Matar de iniustitia, p
 tpe, ibi confecto ipse nauib
 demerunt; inter quo & Ar
 tauri. Perro superstitibus ad
 & Stephanus capite punierit.
 Crestus itaq. malis inq
 pietatem extendendo perficiam. Per

... deinde in ditionibus post hec...

Cum interea Iconoclastae Constantinopoli non desisterent impiè agere...

Es hoc tempore impudenter beato Germano Patriarcha Constantinopolitano derogabat Imperator...

Qui autem resisterint in hoc pro Catholica fide certamine Imperatori in Oriente...

per hunc enim disseminasse Imperatorem haereticam...

Ioannes amatissimus Synnados Metropolitae nobis scripsit...

Nequitur populi innocenti effuditurum tributum in memoriam...

Epistola sanctitatis tuae Tigris gloriosus Patricius nobis tradidit...

Sed quae subijcit Germanus attende: Non verò (inquit) sanctos Christi martyres...

COLIAR IN ERRO REM DV CTVE. a ENNE in Nicen. C. 1. 2. 4. VI.

*Nacolia

VII. b Matt. 18 Marc. 9 Luc. 17.

VIII. GERMANI EPIST. AD IOAN. NEM ARCHIEPIS. CO. SYN. NACOLIA.

IX. THEOPHILI LAMI ET GERMANI CONORES SVL.

non existenti in cuncta producti. tam que visibilia sunt, quam
que invisibilia sunt. Pater enim, Filius, & Sanctus Spiritus, san-
ctam consubstantialiter in unum. Quod admodum tradidit Deus
Verbum ex ipsius incarnatione, vni ex filiis & incomprehensibili
Trinitate Dominus nosse Iesu Christum, in nomine Patris, &
Filius, & Spiritus Sancti.

X.
Hic sane tractat ut non adoramus. Absti- neque cultum diuinae
dominationi deorum in confertio delectatione. Absti- neque Principi-
bus aut Regem super terram adorantes, equales in nobis cum Deo ade-
rationem prestare videntur. Nam & propheta Nathan apparet,
in terra cum esset, David adorasse, quamquam hominem & Regem;
tamen ob id reprehensus est, quod hominem iuxta Deum
adorant. Neque, imaginem ex terra & colore effigiationem in erro-
rem persequens diuinum cultum suscipimus. Non enim invisibilis Dei
imagine, aut similitudinem, aut figuram, aut formam expraesit;
quoniam etiam ipsi illi sanctorum Angelorum praesentes ordines neg-
nuntiare, neque mutare omnia possimus: sed quando vige-
ntia filius, qui in suo patris existens, suam creaturam ex uocis
additione reuocando, Patris & sancti Spiritus beneplacito homo-
neri dignatus est, non alter ac nos carnen & sanguinem assumentem,
& ut inquit magis Apostolus: Per uerbum uobis similes factus,
excepto peccato. Idcirco humanitas illi charitatem & iuxta
carnem uiscerata hominis forma imaginem figurantes ipsius in-
comprehensibilem deitatem atque, inuisibilem (unde ea qua nostra
fides percipit sunt nascuntur) ostendens nequimus. Non enim in-
iuxta phrasim & yndotice nostram naturam sibi unim, ut quidam
ex veteribus hereticis errantes tradiderunt: uerum re ipsa,
uereque, homo perfectus per omnia, excepto (quod nobis ab hoste in-
stitum est) peccato, factus est.

XI.
Ob hanc causam in fide certi sancta illius carnis charitatem
in imaginibus delimitates saluamus, & cultus & honor omni quo
debet dignatur, nec ob aliud nisi in recordationem diuinitatis eius
uiuifica & expresse humanitati. Eadem ratione & intererat e-
ius iuxta carnem Matris S. Deiparæ & uirginis similitudine referri-
mus, hoc modo ostendentes, quod mulier iuxta naturam existens,
& nostra massa haudquaquam aliena, Deum inuisibilem & om-
nia manu sua continentem uirginem omnium, & hominum & Ange-
lorum existimationem in ventre suo conceperit, & ex se in carna-
tum genuerit. Etenim ob id eam & uere & proprie ueri Dei Ma-
tritem uenerimus & magnificamus, & quamuis uisibilis & inuisibilis
creatura superiorum uirginem annu.

**MARTY-
RUM CVL-
TVS.**
Ad hanc sanctos martyres Christi, Prophetas, prophetas, confes-
siones nostras, & uero Dei ministros, bonis operibus & diuina pre-
dicatione ueritate, item per se ipse pro ipso Deo est illorum glo-
riosos, amicos Dei uero, quibus etiam ipse magnam loquendi con-
fidentiam dedit, admittunt, & beatos praesentem, nec non ad-
uocatores fortitudinis eorum & ueram pro Christo seruitu-
tem similitudinem eorum depingimus: non quod de diuina natura
participent, per hoc demonstrare uolentes, neque, debitum tantum-
modo diuina potestate & gloria honorum illis tribuente: uerum
desiderium nostrum & amorem, quo erga eos affecti sumus, ita
desiderantes. Nam qua per audientiam amorem uera credimus,
haec etiam per pingibilem imitationem ad stabilitorem nostram in-
finitatem collocauit. Quando & ipsi sancti Dei in uinum & so-
lem Deum cultum adorant, & gloriificationem ac procreationem
confertentes pro Christo sanguinem suum effuderunt, & u-
ra confessionis eorum acciperunt.

XII.
Haec imaginem apparatus ratio est, non quod nos adoratione
in spiritu & ueritate incomprehensibili & inuestigabili deitati
decentem in manus illius imagines, aut in opera hominum arte
facta, aut in ea que subsunt Deo, sine uisibilia sunt, sine inuisibilia,
transfere studeamus; uerum ut dilectionem nostram, quam in se
in sanctos Dei seruos habemus, per ipsum uisum exhibeamus. Et
per honoratiorem illorum, in eum qui per illorum gloriosus est, quia
illos gloriosum in confessionem potentes, sua Christi in gloriosa-
tionem & cultum referimus, ita ut nos inuocatores fortitudinis
eorum & dilectionis erga Deum per bonorum operum contra pas-
siones resistenti auferamus.

Hanc autem esse imaginem in Ecclesia Dei usum uisumque
per hanc institutionem cognoscitur, neque aliunde nos hunc salutis
sine in hoc mundo sine in futuro saeculo expectare, nisi ab uirgen-
tibus Dei, qui simul cum Patre & Spiritu sancto diuina dona-
argitur: non enim aliud nomen, per quod saluati queamus ab ho-

minibus, datum est. Si si Dominus & Salvatore nostri, non mo-
uorata matris eius uere Deiparæ, necnon sanctum in magis
latamus: consensum etiam solum & dignitatem membris
habemus: sed uerum Deum sine principio sine fine, qui omnia
in sua habet, saluatorem nostrum & omnia creatura. & uisibi-
natorem habentem potestatem in caelo, & inter ipsa quae
mano hominem factum agnoscimus. Ancillam autem & mater
sine ita ut Dominus quidem nosse saluatem deperit, haec ueritas
terno effectu pro nobis poscat, agnoscimus: tamen ueritas
tamquam confertio nostris & eorum nossum natura
pes, gratissimos Dei ministros (ut dicitur est) & hac potestatem
denotat, ut beneficia à Deo data nobis misertum, curati in-
quam uerborum & periculis nostris liberatum, quando me-
ritum eorum inuocatio Dei sit, quatenus nobis in honore &
uisionibus possibiles est (memoria enim eorum cum ceteris
celebratur, ut ait Scriptura) agnoscamus.

Haec igitur omnia Theophilus Naxos Episcopus presbiter
que sancte & suscepit, & ut diuina, consensum est in
que quisquam amplius diluimus, aut factum, quod ali-
esse offendit, aut tumidum existeret. Haec quoque res
uistra sancta congregatio, suam amplius, quoniam
laborum, uexare non pergit, sed nos ipsam ueritate
ut inuisibilem, & facta saluam illius uoluerunt accipere
tentate esse. Pro potestati suam nostris dominum & imperantem,
quam dicitur hinc uenit & uisitor delatari presentem
tiam, ut Christianorum populo pace Deo contempere, quoniam
terram exasperat. haec tenet S. Germanus ad praesens Synodo
dos Archiepiscopus de Theophilus ad praesens Synodo
ro. Verum non sterile in proposito, sed in errore
se relapsam, que sunt dicta telexit, confitentem
propequam errorem, ut idem uisitor se ueritate
tanta blasphemiam, nam deo Tarabon in hoc de ueritate
actione quarta hac dixisse reperitur: Veritas uera
(quod admodum predicti) in uisibile persequi nos ueritate
pradiato Episcopo Naxos inuenit opt. hinc ratio tenet
beatur Episcoporum; uerum ipse imperator prima
actor ab omnibus declaratur, ut que sunt dicta hanc
docent.

Ceterum idem S. Germanus de prima origine
erroris huius, à Iudaeis primis, inde à Sarracenis
docet, illasque modo quo dictum est in Chri-
stos. Etenim de his protulim scribens eulorum ad Tho-
mam Episcopum Claudiopolis idem S. Germanus de
suis agit. Recitata est dicta epistola in posteriori Ne-
no Concilio, ex qua hic pauca describenda patant,
que eius ferè exordio ait: Ut fraternam approbationem
nostram aperiamus, breuiter qua de ea re uobis cognita, sunt
num illud in primis subiungentis, oportet nos omnem ueritatem
tatem obferuare, & maxime eam in fide in Christo ueritate
cordia tumulus & scandali argumentum salutare. Deinde in
Ecclesia consuetudo longi tenepa tenenda est: Quod uerum
conductum nem in peccat, in principio nascens Ecclesia
guisse usum sacrarum imaginum pluribus docet, sed
que firmatum non subsequenti usum tenent, sed
sententijs sancti illorum Patrum, quos citat. Quod
ad contradicentes & hoc impudenter perferat, illi
subiicit.

Hoc igitur cognoscere oportet, non solum nos, uerum
id, maxime Iudaeos nobis approbationem ueritate, cum tamen
ueritate serui & uisibiliter tenepa existit, non sine
causam, quam ut solum nostram inuolatam uisum
tatem in manus illius inuolentem, asserere solum, non
gunt, ut diuina natura, omnium uisibilium & inuisibilium
cognoscatur; sed omnia suadent, cultus, eorum hic ueritas
diuina naturam humiliter. Sed bas uisibiliter fuerit
ueritas autem quandoquidem & ipsa de re ad quod
uidentur uisibiliter, quod in creta Lapidi inuolentem
uerit, acclamentum, hac uoce, Chobaz, quod a patre
puerilia uisibiliter & seba a patre. Christum ueritate
num suum orbem terrarum sub uinum uisibiliter
propheta inquit) seruientibus Deo cum aliter propugnauit

Idem de corpore in unum Deum, &c. hanc pluribus docens, lo-

Apponit & inter alia huiusmodi constellationem, dicens: *Idem de corpore in unum Deum, &c. hanc pluribus docens, lo-*

Quod est vnum Deum in Trinitate laudatum, veneranda

Post ipsum vero sanctus Ioannes Damascenus nobili-

quod Ioannem Hierosolymorum Episcopum. Sed quales

Ita quidem nobilis athleta Ioannes; quem si quis hac

Ioannes Patriarcha Hierosolymorum in vita eius,

Quae autem haec sint subsequa, & quas Leo

XIX.

17. Reg. 17
IOANNES
IN LEONEM VI.
RILITER
PVGNAT.

XX.

IOANNES
DAMASC.
CONSILII
ADIVS RB
GIS.

IOANNES
DAMASC.
PVGNAT
PRO VE-
RITATE.

